

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Eginhartvs De Vita Caroli Magni, Animadversionibvs
Illvstratvs**

**Bessel, Friedrich
Reinhard, Johann Friedrich**

Helmeftadii, 1667

Capvt XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10996

sum cap. 77. pag. 270. Negligenter, inquit, legerat verba hæc Svetonii, quæ cum sequentibus coherere credidit: Ita res alienissimas ineptâ emulatione hujus scriptoris, in unam periodum commiscuit.

Si Comes palatii litem aliquam esse diceret, quæ sine ejus jussu definiri non posset) Intellectus hujus loci dependet ex eâ Lege Caroli M. quam lib. 117. cap. 77. recitat Ansegisus: Neque ullus Comes palatii nostri potentiorum causas sine nostrâ jussione finire presumat, sed tantum ad pauperum & minus potentum justitias faciendas, sibi sciat esse vacandum. Summæ alioquin dignitatis comitem fuisse palatii vel inde constat, quod per eum Imperator ad Aulicos suos locutus fuerit, id quod ex Monachi Sangallensis lib. 11. cap. 9. probat Barthius Adversar. lib. xxii. cap. 6. Officium ejusdem nemo melius describit Hincmaro Rheimsensi Archiepiscopo Epist. ad Ludovicum Balbum Regem cap. 21. Comitibus, inquit, palatii inter cætera pene innumerabilia, in hoc maxime sollicitudo erat, ut omnes contentiones legales, quæ alibi orta, propter æquitatis judicium, palatium aggrediebantur, justè & rationabiliter determinaret, seu perversa iudicata ad æquitatis tramitem reduceret. Eadem etiam cap. 19. refert, nisi quod addit, prævidere Comitibus debere si necessitas sit, ut causa ad regem deferatur. Sed hæc alii integris etiam libris pridem occuparunt.

CAPVT XXV.

1. ERat eloquentiâ copiosus & exuberans, poteratque
2. quicquid vellet apertissimè exprimere. † Nec patrio tantum sermone contentus, sed & peregrinis linguis ediscendis operam impendit: in quibus latinam ita didicit, ut æquè illâ ac patriâ linguâ orare sit solitus: Græcam verò meliùs intelligere quam pronunciare poterat.
3. † Adeò quidem facundus erat, ut etiam didascalum munus
4. subiisse appareret. † Artes liberales studiosissimè coluit, earumque doctores plurimum veneratus, magnis afficiebat
5. honoribus. † In discenda Grammaticâ Petrum Pisanum diaconum, senem audivit, in cæteris disciplinis Albinum cognomento Alcuinum, item Diaconum de Britannia, Saxonici generis hominem, virum undecunque doctissimum, præceptorem habuit: apud quem & Rhetoricæ & Dialecticæ, præcipuè tamen Astronomiæ ediscendæ pluri-
6. mum & temporis & laboris * impendit: † Discebat & *MS. im-

artem computandi, & intentione sagaci syderum cursum
curiosissimè rimabatur. † Tentabat & scribere, tabulasque
& codicillos ad hoc in lectulo sub cervicalibus circumferre
solebat, ut cum vacuum tempus esset, manum effigiandis
litteris * assuefaceret. † Sed parum prosperè successit la-
bor præposterus, ac serò inchoatus.

* MS. ad-
suesceret.

ANIMADVERSIONES

AD CAP. XXV.

VT aquè illà ac patriâ linguâ orare sit solitus) Retinuit eadem verba Poë-
taster Saxo lib. v. v. 245.

Sed solitus linguâ sæpè est orare Latinâ:

Nec Græca prorsus nescius existierat.

Orare utrobique est perorare, seu diutius loqui & orationem necesse, ut et-
iam Barthius explicuit lib. Adversar. XXI. cap. 6. Et sic planè Franquillus
Tito cap. III. Latina Græcæque lingua, vel in orando, vel in fingendis poematibus prom-
ptus & facilis ad extemporalitatem usque.

Adè quidem facundus erat, ut etiam didascalii munus subiisse apparet.)
Nescio quid hîc vitii subesse suspicer. Quædam enim editiones sic præ-
ferunt: ut etiam didascalus apparet: quæ verba omnia mera glossemata,
eoque exturbanda putat Caspar Barthius c. l. At in Codice Florentino disertè
scribitur: Ut etiam dicaculus apparet. Dicaculum eo ævo Rhetorem nun-
cupabant ex vitio vulgari, quod vultures togati caninam vulgò facundiam
exercebant, ex orationis severitate in dicacitatem prolapsi. Si tamen ve-
ra est hæc lectio, emolliendus erit sensus, ut Orator forensis, seu Scholasti-
cus intelligi queat.

Albinum cognomento Alcuinum item Diaconum de Britannia Saxonici generis
hominem.) Mirè falluntur, qui disjunctim hæc verba accipiunt, quasi Al-
cuinus, & Diaconus de Britannia diversi forent. Quæ res doctissimum Chiffle-
zium in errore in ducere potuit, Lampadis p. 22. quod adversus eundem ob-
servavit David Blondellus plenior. assert. General Franc. tom. II. pag. 162. An-
te illum Christianus Matthiæ eadem viâ aberraverat Theatri Histor. lib. IV. in
Carolo M. p. 813. At conjunctim isthæc accipienda esse, non patria tantum
Alcuini, sed Poëta etiam Saxonici indicant. Sic autem ille lib. I. v. 235.
κατὰ πῶδ' α Eginhartum secutus:

*Artis Rhetoricæ seu cui Dialectica nomen,
Sumsit ab Alcuini dogmate notitiam.*

Hic